

SMRTI

Smrti

- 5 Tihe kao nebo iznad Danske
Gde visoki car ukucava svoje toaletne eksere
U oblake vate
Oblake krvi
Nizvodno od straha
- 10 Otvaraju se konzerve glasova
Smeh obrubljen kristalima mesečine
I vrisak kao sporogoreći papir
Smrti tečne i duboke
Po zgaristima prirode skupljamo nove zvezde
- 15 Dajemo im imena ljudi kojih se još sećamo
Jer uskoro će dan
I plastične ptice će početi da misle
Što neminovno dovodi do hladnog zračenja
Putevi od kože
- 20 I prsti gudala
Ja sam ti rekao da bežiš
Kroz grad paradajza
I hvalospeve vina
Sa leševa šuma skidamo ogrlice detinjstva
- 25 Kada si se pela na drvo trešnje
I volela me svojim gaćicama
Zamišljao sam ukus tvog voća koje si postajala
I nosila decu od peska pod noktima
Rekla si
- 30 Smrti
Večne i hladne
Sa osiromašenih obala sećanja
Kad izgovoriš moje ime
Biću jedan od krajputaša
- 35 Samo izgovor za snošaj dana
Izribana kokoška lotalica
I stršljenovi pokeraši
Glumimo poluistine

40 Dok ukrštamo potoke
Zaverenici vode
Uvek ćemo biti čisti
Kad otvoriš usta poplave ključaju
Vetrovi ridaju povećerja
45 Izmišljeni glagoli nestaju u gomili
U vreme kada smo rođeni
Ljudi su još umirali
Sada samo gledamo u svoje senke
Bez vezivnih zamenica
50 Limena korita u praznom detinjstvu
Ili prazna korita u dvorištu u kome sam te voleo
Senko slavuja
Provučena kroz uši godina
Da li smo dovoljno sami
U smrti
55 Svi su vetrovi tvoji
Lepršaš kašikom dana
Vojske ti se klanjaju
Ulice se mrse
Vodeni žbiri kodiraji stvarnost
60 Opušci reči se još uvek dime
Dok svlačiš kožu sa ljubomornih fasada
Plivaš po parkovima
Jedinstvena u lekciji tempera
Čiji su zvuci izašli iz pukotina na usnama stranca
65 Dok je delio život u fišecima
Ulice tvog rođenja bez broja
Lagana zanimacija na sahranama
Životi se prevrću u poljupcima
Kada si gutala srebrnu nit prošlosti
70 Izbezumljena služavka
Što noću prelistava istoriju
I smišlja smisao dana
Ta kutijica bez mirisa
Danas miriše na smrti
75 Ponekad je dovoljno da se okreneš
I ne videvši onog koji te prati

Uplašiš se sopstvene senke
Magična neman
Uzdignuta do besmisla
80 Naručiće ti sekund orgazma
I nagon progonjene zveri
Voli me rekla si
Svojim prstima od magle
Svojim udom od vode
85 Baterije za snove
Za venčane smrti
Okrnjena pička dana
Vadim te iz mora usoljenu
Spremnu za pobjedničke dane
90 Mediteran se grči u bolovima
Ali su smrti njen tajni narkotik
Direktno sa ivice civilizacije
Šaljem ti razglednice od tuge
I nekih zaboravljenih nasljednika
95 Prvog zadihanog pakla
Usamljena obala bez talasa
Bez vode ako je okean mrtav
Šaljem ti slike iz ludih svetova
U kojima šetamo naopačke po oblacima
100 Šaljem ti sećanja prepuno nebo
Dok mi ti šalješ pozivnicu za sada i ovde
Ima mnogo načina da se umre kažeš
Mornar je menjao poslednju bateriju
Na SOS lampi
105 Drugove je vezao za mali čamac
I u jutro sedmog dana
Prokleo je boga i prirodu i ljude
Sreo sam ga godinama posle toga
Ima tome pola života
110 Još je bio mrtav na nogama
Sa stopalima protiv vetra
Lagan kao uzdah
Kao smrti koje je sprečio
Žuti Mediteran i osušeni krici

115 Iz podzemlja curi crna istina
Civilizacija lomi svoje kosti
I prodaje rasparčane DNK
Umesto hleba
Da li sam te sanjao crna beskućnice

120 Na pijaci spolovila i lakih droga
Pisala si po licima živih mrtvaca
Sa vremenom u venama
U slepim očima
Ako se i probude neće se sećati

125 Jeftine đinđuve reči neće im značiti ništa
San je bio tu ali nije ostao
Nije sačekao da pružim ruku
I zaustavim vetar koji te odnosi
Po ko zna koji put iz mojih usta

130 Iz srca sećanja
Iz srca šargarepe
Gde gazimo zemlju teškim okovima
Nasukani na prazno nebo
Tvoj klitoris se stiska među kamenje

135 I trenutak posle zaboravljam njegov ukus
I samo ponekad neka zvezda padalica
Kaže da negde postojiš
U nekoj kamenoj mašini smrti
Sa prstom na obaraču od mesečine

140 I sa uvojcima iz mozga uplakanog pesnika
Imaš svet u rukama od želea
Sledeći put kad te vidim biće polomljen
I rasut po afaltu tamnog grada
Prepunom treperavih smrti

145 Na koje se pališ i svršavaš dok ja zaboravljam
U ulici snova ili je gozba ili seks
Ti se smejuliš ispod čaše vina
Dok se u susednij sobi tucaju buduća deca
Niko ne zna tvoje ime

150 Na groblju petlova i torti
Život više nije isti
Ni u sećanju ni sada

Senke se množe na tvom licu
I mislim da te ne poznajem
155 Osim kao tatuu
Raskrečene zvezde ponavljaju boju tvog imena
Ali se ja ne sećam da sam te ikada poznavao
Osim u mraku koji je tvoj saveznik
Kada lažeš
160 Kad polećeš
Ovu šumu smo posadili 1832.
I više nismo
Svet se raspao pod našim nogama
Trebalo je da uzmem svoje ime i nestanem
165 I celog života nastavim da pokušavam da se setim sna
U kome umirem daleko od tebe
Daleko od obale ili bilo čega nalik
Život nije naš da se s njim igramo
I tražimo sebe od planete do planete
170 Gotovo da sam ti dodirnuo kosu u Brazilu
Ili negde ispod pazuha asteroida
Ali više nije važno
Smrti su preglasne
Smrti su svuda
175 Na jelovniku civilizacije
Salate od bombi i žileta
Ti nastavljaš da živiš u ogledalu
Po čijim zamagljenim obrazima te crtam
Svojim prstima od finog uglja
180 Iz spaljenih šuma
I tela u trku
Jednom sam ušao na sporedni ulaz
I zatekao tišinu kako plače
Srela te je kaže sasvim slučajno
185 I zavolela je vrhove tvojih prstiju
I sve smrti koje donosi
Praznile su nežne vene
Kao u priči bez reči
U filmu bez pokreta
190 Vreme prolazi kroz uši čarobnjaka

Koji je umislio da ume da peva
I čiji štapić pravi život manje čarobnim
Manje živim
I nešto sasvim drugačije kažeš
195 Pokrivena umrlim zvezdama
Išarana grafitima smrti
Raznih providnih boja
Izniklih iz potrošene prirode jednog naučnika
On neće plakati kad odeš
200 On će snimati pokrete vetra
Kamerom koja raste
I sitno kamenje iz džepa duhova
Zakačenih za branik istopljenog kamiona
Skazaljke su pokazivale na tvoje sise
205 A ja sam jeo oblake umočene u prvi sneg
Bele smrti su oplakivale zoru
U kojoj si me ljubila koju su ljubila
Poljupcima koji se množe
U čudnoj progresiji zvukova
210 Tvoji zubi i tvoje narukvice
I ritam meteorita na plastičnom nebu
Magla je otišla na sever
I zavukla se u nozdrve bankara
Koji je prosipao po srebrnom tepihu
215 Koji je prosipao po travnatom autoputu
Smrti
Bolne i neprolazne
U plaču lišća koje te otkriva
Trese se krevet na kome svemir spava
220 Zabranila si mi da te sanjam голу
Bez osmeha ti ne postojiš
Umočio sam pero u tvoje vode
I ono postade crno
Pismo na leđima nesvakidašnje životinje
225 Putuje kroz vreme kao kroz maglu
Gde ne možeš da me nađeš
U ta ta
Svi mirisi sveta neće spasiti

230 Tvoje zaboravljene penušave noge
Izmišljene reči koje sve znače isto
I šetnja Londonom naopačke
Ja ne živim tamo
Ja ne živim tako daleko od tvog klikera
I sva ta nemoguća mesta nisu moja postelja
235 Dok pokušavam da sanjam bilo šta
Što ne nosi tvoju kožu
Na kojoj piše ime planete gde smo se sreli
Istopljeni veštačkim suncima
U sladoledu popodneva
240 I mirisu popilotne
Godinama pre prvog snega na napuštenoj planini
Ređali su se znakovi usklika
Jeftini zlatni točak
Prskao je mastilo po zidovima crnog salona
245 U odjavnoj špici biografskog filma
O takozvanom životu balona lotalica
Na Južnom Ruskom Naličju
Gde te zovu Zima
Ako dobro zaboravljam
250 U vozu koji kruži po obodu vulkana
Po obodu tvojih usana
Ispisane putevima kiše
I masne fote za doručak
U priči koja se vrti van iskustva
255 Kao ploča puna divljih osa
Niko se više ne seća
Napamet izgovorenih pismenih zadataka
Po kojima si posipala zlato laži
Polucije nepoznatih strasti
260 Pre slika i pre reči bilo je golicanje između nogu
Da li se sećaš kristalno belih žileta
Na ivičnjacima slobode
Tako blizu
Smrti
265 Ti si igrala svoje tamne plesove
Kukovima budućnosti i raskola

I ne pomislivši na obećanja svom papirnom ocu
Da ćeš biti dobra devojčica i još bolji dečak
Što bi njemu mnogo značilo u završnici partije pokera
270 Sa gomilom snova na talonu
Ukus semena te poseća na stvarnost
Samo ne u ovom vremenu
U kome te niko ne poznaje
U kome poznaješ svakoga ko uspe da te vidi
275 Između debelih senki
Donesenih iz tvoje omiljene šume
Sa bodljikavim drvećem i glasnom travom
Kako smo vodili ljubav na tim jastucima
Na tim ledenim čaršafima
280 Čije si oblike brzo popimala
Ne dopuštajući da primetim da sam sám
Sve ove vekove besciljne živote knjige o knjigama
Istina
Bilo je momenata kada sam pomislio da вреди
285 Da uberem cveće iz tvog grla
I razmažem ga po prozoru tramvaja
U trenutku naglog skretanja
Nevidjivi blokovi zgrada
Ploveći jeftini hoteli
290 Mokri snovi trećih smena
Ceo život u jednom dahu
Ne čak ni celom
nego samo ono malo između udaha i izdaha
Momenat pre
295 Smrti
Ropac mašte
Urlik beznađa
Kome
Si
300 Dala
Svoju
Gumicu
Uplakana od zadovoljstva
Prekrštaš noge uplašena da će neko videti šta osećaš

305 Dok mirišeš ponuđeni pupoljak vremena
Na kamenom stolu postavljenom za dvoje
Tebe i tebe sa mindušama
Televizor u uglu nabraja sva tvoja imena
Sve tvoje smrti

310 U ledu
Na plaži
Na šarenom oblaku
Na vreloj kometi
Ja znam da si to ti ali ti ne vidim lice
315 Samo blede svetlo na zemljanom podu
Utabanom siromaštvom i beznađem
Pružam ruku da ti dotaknem kosu
Ali se san tu negde završava
I duhovi jutra odvlače negovo mlitavo telo

320 U besmisleno svetlo
U beli mrak
I dok čekam pokret ili sliku
Ležim između svetova
Ni nalik jedan na drugog
325 Udaljeni za debljinu očnog kapka
Mogu da pripadaju različitim vasionama
Samo su im smrti iste
Bolne kao život
I beskonačne

330 8. januar, 2016.
Umire mladost na šarenom papiru
I nebo umire u suzama vetra
Umiru pampuri
Umire kreda

335 I leđa kita
I lađa iza čoška
Konusne lopte
I ptice pljućkavice
I tvoje obrve umiru u miru svemira

340 Dok me gledaš a da me nema
Umiru potkovuce ludog dana
Umiru ćelije patnje

I mrsko more umire na dlanu deteta
Svi putevi se mrse i umiru u orgazmu
345 Reč umire za bolje sutra
I rasklimano drveće umire bezveze
Smrti se množe i gutaju mrak
I kafane od crvenog želea umiru prekasno
Već sam te rodio
350 I već veselo umireš na platnu mrtvog slikara
Ko nas je ogradio uspravnim poljanama
Ko nam je pocepao domaće zadatke
Dok zamišljam da nemaš gaćice
Od vezenog buklea i magične svile
355 Podvirujem ispod talasa
Nakrivljena obala recituje tvoje stihove
Voda je bela od tvog pogleda
I kao platno nagriza tišinu
Crvenim jedrilicama pomame
360 Dok uzdišeš obližnje planine
Dok cvetaš po paucuma
Po ludilu uspavanki
I sva sećanja ne znače ništa
Istorija mora da se preživljava svakodnevno
365 Tako da prestane da postoji
Kad nema vremena i kruške su dobre
Kao sise popodneva
Ili neke druge promašene teme
Pod uticajem opijata nebo se klanja
370 Preklapaju se momenti iz raznih života
Tada sam ukrao komšijin bicikl
Imao je jedan točak i Himalaje
I bezobraznu sliku zvezda
Prosutih po platnu onog odsutnog slikara
375 Kao remek delo nepostojanja
On nam se smeje brzo
Dok hvata promaje niz obalu
Pesak u očima i suze radosnice
On je rasporedio svoje smrti po debelim sekundama
380 Kao što su to radili majstori Prenesanse

Negde u Granadi

1492.

Nekoliko poljubaca pre svih smrti koje nešto vrede

Smrti društava

385 Smrti vizija

Vaši su u ušima bogova

Pevaju pesmu zaborava

I opet bi i uvek

Na užarenoj sceni

390 Glumica se raspada i prizva svoje čedo

Kletvom svojih mučitelja

Za šareno sutra

Za svaku potpisanu prevaru

Godinu dana kasnije

395 Pustili su stonoge da se hrane očima vračeva

U lošem prevodu nije bilo reči sloboda

I onda

U pauzi šuštanja lišća

Napipao sam tvoje guzove

400 I pomislio kako će sve biti dobro

Samo da preskočimo poslednji beli talas

I dođemo do orbite tajnog meseca

Za koga samo mi znamo

Još od rođenja

405 Negde ispod njegove tvrde kože

Skriva se plavo mastilo života

Prolaznici iz nekih zaboravljenih priča

Ostavili su ga to u nadi da će se vratiti

Kao ogledalo koje vibrira

410 Prenosi nam slike iz nenapisanih knjiga

Iz pisama koja si nosila u košulji

Kada si mislila da te ne volim

Da sam projurio

Dan kasnije ili treptaj pre toga

415 Moje su noge pevale

Moje je lice pucalo

I nastavio sam da te nalazim po parkovima

Posteljama

Pijacama
420 Izgorelim šumama
Imala si bradavice od inja
Imala si prste od perja
Ptico moje mašte
Posadiću te u svoje uvo
425 I zalivati tečnom mahovinom
Ti znaš da volim da brinem o tebi
Samo ostani daleko
Od smrti koje fijuću po ravnici
I vode ljubav s vetrom izdajnikom
430 Koji ih raznosi po brodovima
Po zapaljenim sobama
I stalama života
Kosama ljudi koji još uvek veruju
U čačkalice večnosti
435 U sobu ulazi čovek koji miriše kao žena
On čuti ali njegovo presustvo počinje da uliva strah u kosti
Sve prisutnih mrtvaca
On ima zvezde u očima
Ali pogledajte!
440 On je ranjen!
Niz njegove prste sliva se život
I za trenutak ne duži od telegrama
On je živa bomba
Sva lica počinju da se traže
445 Prepoznaju reči iz detinjstva
I srce ponovo hoće da iskoči
Kao kad žmurke dostignu vrhunac
I sav se svet sabije u momenat kad izgovaraš njeno ime
Puj za
450 I kad se svetla rasplinu po ulici
I sreća uvuče svoje ljigave pipke
Poziv na večeru u nekom svetu gde te nema
Jedan život prestaje i ti si neko drugi
Sa loknama od plave svile
455 Ko ne prestaje da priča
Kao izvor vodenih vila

Šuštanje zgužvane šume
Uplašene pločice zveckaju tvojim štiklama
Aplauz nezavršenih predstava
460 I priče iz mećava
Sa golubova
Uhvatio sam te u mrežu želja
I gomila crnih zvezda na licu dana
I umro sam neispavan
465 Mada je bolje sanjati budan
Nego spavati bez snova
Šušakavac koji pliva
Po nazubljenim predvečerjima
U trenutku
470 Smrti
Imao je prste zalepljene predrasudama
I čitav paket migrena
Ukradenih iz drvene poslastičarnice
Jedan korak do ludila
475 Jedan do kreveta
I eto nama šetnje po mesecu
Kao u danima novih godina
I osam točkova nesporazuma
Ja ostajem ovde sa svim ludacima
480 U vremenu što gamiže
Dok ti odlaziš u svet
Željna smrti
U svojoj haljini od osmeha
Otkopčavaš planetu
485 I sa rukama crnim od laži
Vadiš njene kristalne organe
Kao osušenu knjigu odjeka
Smrtonosnu knjigu turista
Spomenar ubistava
490 Nemam reći
Samo pusta ostrva mirisa
Na kojima sam te tražio i ljubio
Omađianu iznenadnim snegom
I svu belu po rebrima šume

- 495 Gde smo svi isto namešteni
Garavi od galopirajuće jeseni
U vibracijama planina stvorenih od vate
Ti vulkani inata
Te veverice tišine
- 500 Imao sam ime tada
Ispod plastičnih avantura
Kroz knjige trikova
- 505 Vodila si poljupce na ispašu
Vodila si vojske na paradu
Da sam imao šta da kažem
Ubio bih želju u sebi
I sanjao bih ovu nepresušnu belinu
Umesto cirkusa sa dvoglavim klovnovima
- 510 I tužnim slonovima od papira
Onemoćali tramvaji
I presahle sise grada
Da imam ruke popio bi jedan vinjak
Kao u 5 na izvoru
- 515 Koji si zatvorila
Koji si zaboravila između redova reči
Hemijski srećna
Kao olovka u rukama pesnika
Izvađenog iz fermalina
- 520 Iz smrti jezika
Da da
Onomatopeja smrti
Podšišane trave i nakarminisanih ivičnjaka
Kao u gradu koji je nekada živeo u meni
- 525 A sada uči da pliva
Trenden Donden Unden Banden
Uz kaficu i rakiju od glista
Umaraš me snošajima
Kada sam već zaboravio da brojim
- 530 Puške obešene o bradavice kurvi
I magare što poljem trči kao konj
Jeftino se provodimo na ulici razuma

Koji nije tu trenutno ali namerava da nas ugosti
Nadama i toplim posteljama
535 I plamenim očima filozofije
I postmodernim porno izgovorima
Kojima pokušavaš de isečeš vreme
I istetoviraš ciklone na grudi meseca
Srećne su amnezije
540 I pepeo poezije
I bombe Andaluzije
I pisma iz Tunguzije
Dok testament peva
Držiš me pod miškom
545 Svojim otrovnim zubima
Koja si prakljača
Nedaš mi da zinem
I moje utišane priče
Više ne kaplju iz slavine snova
550 Istiskaš me iz tube
Na klitoris oluje
Dok moja članska karta gori od srama
I đaćka knjižica tetovira kečeve
Na moj obrijani jezik
555 Ali ti ne voliš kad ne postojim
Kad me nema za volanom mećave
U tišini prokletih pajaca
Bez nogu i džigerice
Upravo proleću kiše s Marsa
560 Ili je to taj pepeo trenutka
U kome smo živeli nebrojene živote
Don Kihote
Sve smrti
Naopačke
565 Kao u magičnom ogledalu
Traju večno
Samo je život tanki poljubac na obraz
Kao pred put u Nedođiju
Dosada prevazilazi nadu
570 I dodir je postao zlato vremena

Prestaju ozbiljni pejsaži
Neko cepa muzička drva
Dok neko drugi plače zbog sna
U kojem si gola čitala tarot
575 I otvarala vrata ka magli
Kao da je moglo da bude nešto drugo u mojim očima
I niko se više ne druži sa leptirima
Koji na svojim krilima
580 Nose bodljikavu žicu sećanja
Crna limuzina u knjižari duhova
Crna satenska rukavica što gamiže po zadnjem sedištu
Ispucala zemlja čeka slanog doktora
Pa će zajedno postati zvezdana prašina
Hrana za crne rupe
585 Na tvojim leđima mapama
Iza poslednjih metalnih listova
Poslednje napisane knjige
Gde jesen urla tvoje ime
Jer jesen je i kada nije
590 Smrti narandži
Smrti heroja
Na čijim trepavicama sad spavaju site ugljenisane ptice
Volim te reče klada
I za tebe sam izmislio nebo
595 Da imaš gde da pišeš kad si žedna
Kad dani postanu predugački
Osvrnuti na oluje
Zavrnuti u kolo zabluda
Ja sam ti riljao usne
600 I mirrisalo je na udarac
Dve ili više stvarnosti na istoj ulici
Ili je to bila obala mora od lišća
Zoveš me
A ja nemam prste
605 Zoveš me
A ja ne mogu da zaspim
Na kolenu vetra što donosi mirise
Ubuđale matematike

I govana molitvi
610 U bitci u kojoj su svi pobedili
U naslednoj petparačkoj
Smrti
Protežem noge do kamena
Ustajem da ugasim svet
615 Mada ne mogu da živim bez vodopada
I svih iglica utrnule planine
I tvijih očiju zatvorenih za poglede
Dimova petog razreda
U kome sam slikao tvoje međunožje
620 Rendgenskim zracima srca
Klik klik i svršavam
Bljesak mašte spaljuje planetu šume
I tvoje vlažne butine menjaju klimu
Tanatos bato tanatos
625 U rupici u šupici
Na belim krilima zore
Jednom sam pecao modrulja
Sa ogriskom od jabuke bio je Maj
Reče da nije gladan
630 Umesto da potpiše svoju umrlicu
Vidali smo se posle u uglovima ekrana
Ali to više nije bilo isto sito
Njegov beli nos je delio tamu
Na crveni pliš i penastu zavesu
635 I mogao sm samo da se pravim da ga poznajem
Ispeglanog oštrim suncem
I letvicama kose pustinje
Negde na ukrštanju vekova
U danima pobede
640 Kada je sve bilo uzalud
I tvoji guzovi nisu pevali
Kao nekad na prozoru
Koji je i ogledalo i ekran istovremeno
Tako da je mašta nepotrebna
645 Dok prodirem u tvoje odžake
Deda Mraz bez imena

I udavljenih poklona
U tika taka svemiru
Na izgoreloj planeti
650 Gde umiru neispričane priče
U teškim smrtima
Neba
Iskre kao klikeri
Niz padinu nežnih sisa dana
655 U kovitlacu padeža
Zbog kojih je tačan prevod gotovo nemoguć
Pa i tvoje ime se izgovara ćutnjom
Na belim linijama dosade
I ratluka negativne noći
660 Ko su te leptirice zlatnih obrva
Okta okta Kokta na zubu imena
Ako sam živ
U smrti je spas
Napišite na poleđini
665 Imao je bele ušu za diskusiju
I dugo sećanje na ovčije boginje
Ako umete da pišete to važi
U suprotnom
Posolite smrti solju septembra
670 Jedna munja i eto meni spomenika
Ali pada noć
Doktore pomozite
Ja imam smrti u očima
Ja imam smrti u noćima
675 Ja imam dvesta godina džepova
I knjižicu pumu prevara
I to bi bilo dovoljno
Da se nekad ne upitam
Vole li smrti lepotu
680 Koja zvrji prazna
U borbi srpa meseca sa oblacima
Na beskrajnim sivim livadama
Koje nisu ni pustinje ni mora
Već pitomi pašnjaci za divlje misli

685 Jdnm sm tk slmio oblke
N tvju pčku od prclana
I zveckaju zvezde po tvojim ustima
Dok glumataš po tuđim snovima
Zavijena u papriku vekova
690 Iskrzana po ivicama
Kao sveska boje mora
Na tragu vertikalnih podsmeha
Pokisni vikala je zelena senka
Pokisni i istopi šoljice nepopijene kafe
695 Neka prestanu da cure po jastucima
Neka...
Dva rogata ubiše komšiju
A na ruci prosjaka
Tatuu vremena
700 Poznat samo nastranim gospođama
U tamno žutim rukavicama
Zelenih ivica
Kao kiša lica
Na 7. rođendan
705 Kad su maske postale tetke
Bez jeseni više ne brojim
Kako su mirisale njihove torbe
Prepune zečijih šapa i malih sapuna
Za pranje ulica i teških reči
710 U smrti
Imena se preklapaju
I ruše se kao domine začeca
Pred sam kraj vekova
I svitci kao vazna za dobro jutro
715 apur atrvteč ajovt ej ot ekčapoan
Mogao sam da te rastegnem do podneva
I udavim se u srećnim suzama
Dok ispiraš grlo dana
Alkoholnim pucnjima
720 Danas je došla jedna zaljubljena zvečka
U moje potonulo krilo
I zajedno smo prestali da dišemo svet

Da zamišljamo nebo
Da krivimo telefonske žice
725 U nemirima reči
Koje propadaju kroz sito razuma
Izvini nisam uhvatio tvoj orgazam
Ali sam siguran da nas čeka
U čaši vode u Makedonskoj
730 Gde sam te napustio poslednji put
Malo pre umornih guma
Koje su škripale himnu lopova
Trpali su vazduh u džepove
I čekali da kaldrma zaustavi smrti
735 Tvoje smrti koje zavijaju poslednju cigaretu
U papir zaborava
I plamen beline
Boli me dok me sanjaš
Noževima slobode
740 I pomišljam da je moguće
Da ne živiš načinom ljudi
Da sam zapravo umislio da si moguća
A da me ustvari ne voliš
U želeu kiše
745 Sa kojim drhtim potpuno go
U tvojim zatvorenim očima
Gde sve stavljam na zeleno
I gledam svet kako skakuće
I nećka se da padne na broj tvoje pomame
750 U srcu planete
Tvoj sneg se topi
I više te ne hvatam na jezik
Kao izmišljenu priču
Pred buđenje
755 Pomirisala si moje zelenilo
U bašti od zlatnih glista
I tvoj korak perja započe dan
Kao da nikada nismo bili deca
I snovi su samo smrti
760 Razbaškarene vile prezira

Gde dodir ništa ne znači
Ako nije umočen u ćutanje
Ako me ne voliš životima
Galaksijama nasmejanog brka
765 Gde je svaka zvezda tvoja suza
A meseci su igračke za odrasle
Pse ili ljude treba okačiti na zid
I tiho kao da pada sneg
770 Izgovarati nepoznata im imena
Izgubljena u šumama
U potocima što mirišu na more
Koje se još nije rodilo
Dole u tvojoj dolini
Zatvorenih dlanova
775 Izgleda kao da se moliš
Dok rađaš svet iz svojih vena
Godinama pre uzbuđene brzine
Kada si me predala zaboravu
U nemirnoj fijoci uzaludnog čekanja
780 Pesnik je nepismen
Dok se ne dokaže suprotno
I njegove reči su zločin protiv poricanja
Protiv smrti koje vezuju ljude
U čvorove patnje
785 I legla ravnodušnosti
Te opojne smrti
Iz pušionica laži
Odakle me ponekad pokupi
Neko lepo oko ili reč
790 Koju onda vetar zviždi kao himnu
Dok ti ponovo ne padnem na grudi
Kisela si
I usne su ti hladne
I pitam se da li me se setiš
795 Dok kružiš oko sunca
I moga ugljenisanog srca
Koje je zamislilo da je brod
I traži te po slepim ulicama vasione

800 Tamo gde se skupljaju vetrovi i kiše
I daju imena olujama iz tvoje škole
Sve sam to predvideo
I skoro da sve znam
O samoći
805 Koja me prodorno gleda
U kafani Vedro Nebo
Randevu maslačaka
Ljubavni akt praznih klupa
Negde si ostavila beli šal pun naših mirisa
I nestala u zelenim zmijama stvarnosti
810 Ostavljajući mi smrti za uspomenu
Ovde počivaju njeni snovi
Pisalo je
Ona nije mogla TAKO da živi
Ona nije mogla da živi
815 I zanimljivo je da sam te se sada setio
Kada više nemam prava na sećanje
I kada noć uzvikuje neumšte parole
O smrtima i lancima
O bojama i krvi
820 Leti leti
Moja krilata srećo
Možda me i nađeš u mojoj crvenoj noći
Na trgu preskočenih zidova
Gde sam uvek mislio da će dani nestati u pustinji snegova
825 Negde predveče
Kad Mesec pošalje svoje lepe senke
U glave usnule dece
Bez pola i navika
Sloboda se piše trepavicama
830 U njihovoj potonuloj lopti za tucanje
Biće da onda ima živih
U ovoj nedokazanoj jednačini
Iza sudbine
Kada ja sam sedim na ivičnjaku koji si proklela svojim koracima
835 Koji nisu ni služili ničemu drugom
Osim da te odnesu sa časa lepog vaspitanja

Uvenuli klikeri
I teška vrata odrastanja
Ponekad sam sebe otpratim u kovčeg snova
840 I pitam se da li postojim
Kada napustiš svet
Koji ne znaš da deliš
I tvoji kukovi razbijaju zidove mora
I ono sad curi po dnevnim sobama
845 I parkovima bez ljuljaški
I postaje svačije
Petparačka kurva
Iz priče o smrti mornara
U borovoj šumi cigareta
850 Bio je divan letnji dan u ogledalu
I tišina je parala srca
Umorna voda je punila gluve uši
Kao dekoraciju za umiruću zimu
A ja sam mislio na tebe
855 Među smrdljivim smrtima
Među otvorenim plavim ludnicama
On je već znao da ga nema
I kesa naših poljubaca nije mogla da ga vrati
Tvoj karmin na mom uvetu
860 Iz vremena kada si mi šaputala imena plaža na Marsu
Moj karmim na tvom uvetu ko zna zašto
Razmenjujemo polove sa zvezdama
I čas je hladno čas je vruće
Ali to je samo poznati vetar
865 Sa svojim stopalima od prašine
Sa svojim suvim ustima
I lažima iz detinjstva
Upoznali smo se kroz škakljivi seks
Ali se ne sećam sledećih događaja
870 Koji evo trunu u ovoj metalnoj saksiji
Kao plavičasti reptili na svežem suncu
Kotrljala se mesečina po tvojim bradavicama
Golicljiva tuga na pragu sna
Teško da si zapamtila enciklopediju naricanja

875 I svu pantomimu saosećanja
Video sam te iz daleka
Kako prodaješ svoje ime živima
Za kapljicu vode oni su spašeni
I veće se nije polomilo na njihovim leđima

880 Na šinama
Ispuštamo pozdrave
Kroz rešetke slobode
Menjamo reči u knjigama
I više niko ništa ne razume

885 I polako zaboravljaju svoje civilne dužnosti
I pračke prestaju da pevaju
U gradu koji je drugačiji svakog jutra
Sa svojim beloglavim svcima
Svecima iz nekog pogrešnog vremena

890 Kada sam ti presvlačio crnu kožu
Posle brodoloma
I mačke prestaju da šta
Od platna do platna
Ne prepoznaješ nikoga

895 I vodiš ljubav sa peskom koji zviždi
Policija smrti vodi te kroz ćelije razuma
Više se niko i ne seća života
Koji je nesmetano tekao niz moje obraze
I planine obrasle trešnjama i lešnjicima

900 Množile su se reke u tvojim ustima
I mora na tvojim dlanovima
Ali nisi prestala da zaboravljaš
Kako sam te nosio kroz krošnje
Kako sam te voleo kroz vekove

905 Osenčenu ugljenom reinkarnacije
Feministkinje i telefoni zujalice sahranjuju tišinu
Radnici i magične prskalice montiraju izazove
Feministkinje i magične zujalice montiraju snove
Radnici i tišina se rukuju

910 ...kaži nešto da ne poludim
Ova smrt mi neda da slušam

I muzika se suši na štriku sveta
Doboš zaboravlja tvoj ritam
915 Neophodan da bi se završilo pismo kući
Orgazam neplaćenih šetnji
I klupa koja ti šašolji guzove
Poželiš me ponekad duboko
Ispod uplašene stene
920 Raširenih prstiju
Ona je nema
I dok ne završim ovu sliku seksa
Neće me videti gerilci smrti
U Atini nema tog frižidera
925 Da smiri žalost vodenih ratova
U isparavanju maski rađa se pomama
U zamrzavanju puteva
Ti plačeš
Bol je stvarnost
930 Ma šta nam filizofija rekla
Svojim nežnim jezikom masovnog ubice
Civilizacija smrti ima svoju pešadiju
Koja maršira po našoj koži
Po našim suvim beonjačama
935 Uzimam naošterenu školjku
I odsecam prste revolucije
Kad nisi druga krajnost
Ti si na strani ludila
Provodiš život u strahu
940 Kupuješ smrti da izmisliš život
Prodaješ snove za sitne uzdahe
I ja prestajem da budem tu
Na dohvat sna
Porcelanski svet zvecka zvecka
945 Istrošeni papir secka secka
Žvakice za posoljenu projekciju
Kokta zviždi predvečerje
I dve neme devojčice recituju tvoj pasoš
A voz kreće bez voznog dima
950 Kao u priči

Još maalo pa će polovina
A ti ne prestaješ da nestaješ
Kao obećanje na oblaku
Da se sećam
955 Bolelo bi me...
Da se vratim u praistoriju
Imao bih lepe noge
Možda bih pevao narodne
I saplitao dronove komšija
960 Kao leptire rugalice
Znaš dan je bio dugačak
Za razliku od života
Smrti su u saksiji
Kao dlakave uši Don Perinjona
965 Bosih nogu presvlačim pustinju
Dok čovečanstvo spava na sunđeru
Plašim se da niko ne zna da sam tu
Dok skupljam tragove kiše u letnji kaput
Plav kao plava boja
970 A miriše na sok od magije
Ujutro se nismo ni pogledali
Nas dvesta na ivici sveta
Sa padobranima od čipke
Napuštamo civilizaciju
975 I mumlamo imena mrtvih prijatelja
Na leđima kornjače
Na makazama znoja
Napušeni otrovima humora
Sinoć su deca sama odrasla
980 Tražeći smisao među nogama
Snovi su im postali vizije
A vizije predskazanja
I više se ne plaše smrti
Nautičari podzemlja
985 Varalice sreće
Plivaju u hladnoj kafi
U prizemlju porušenog sveta
Otvorenih čela

990 Rimuju pogačice sa vrelinom dana
Doći će ratnici bez očiju
Sa dva srca u grlu
Oni će razviti zelene tepihe
Pune šarenih bonbona
Sa rukama od pčela
995 Bockaće vodenu paprat
Progledaće more
Vikaće gladne planine
Vikaće pećine ogledala
Vikaće godine vikaće
1000 Hiljadu
Čelavi bulevari
Zelena voda pomame
Nismo se ni rodili a već su nam dali
Igllice smrti
1005 U nenapisanim bukvarima
Čedomorstvo robota
Svako čeka pisma krize
I jeftine jabuke smisla
Kada bih znao da pišem
1010 Ne bi me prepoznala
Za unakrsnu ljubav potrebna su široka polja pomame
Dve kašičice peska
I jeftini pokvareni televizori
Bez repriza
1015 Budiš se zadovoljna
Zadovoljena snovima
Vrištiš na cveće
Na drveće koje rađa ptice
Ptice koje seru seme narandže
1020 Na moju glavu kupusa
Na moje ordenje za lenje bitke
Gde su glave lopte istočnih predaka
Još uvek kotrljaju od smeha
Na četiri noge
1025 Imao sam šta da kažem
A onda su svi zvuci postali muzika

Bez takta i harmonije
Samo razuzdane note
Po vetru pobede
1030 Pred večeru
Ugašena svetla Beograda
Koji me ne poznaje u haljini
Uboge naseobime mašte
Tog jezika za ludake
1035 Punog kliktanja i boja
Koje cure niz vratove otvorenih guski
O dajte mi ime te reke te ulice
Da napunim džepove kestenjem
Da pustim jesen da potone u moje suze
1040 Smrti gamižu po džunglama
Po srebrnim morima
Po hlebnim pustinjama
Po zombi gradovima nečije mladosti
Gde je sada sve glatko kao noć
1045 Ti drhtiš na ivici zanešenosti
Sakrivaš večnost pod suknju
Plavi bogovi razuma ti ne daju da spavaš
Kao kost u jeziku režisera
Ponovo nestaješ
1050 Gusarski jedrenjaci pod pazuhom
I pocepane zastave
Da li si pomislila na jesen
Kada padaju laste i voda zavija
Samoća izvan smrti
1055 Kao dobar dan na talasu nade
Nozdrve grada ispuštaju vradžbine
Mrtvi hodaju mojom ulicom
Šarenih očiju gledaju tamu
I niko se više ne seća
1060 Zaborav jeste
U ponoru tužnih priča
Opstanak je ilizija
Iz glupih filmova o slobodi
Deca koja se smeju

1065 I uplašeni džogeri
Na srebrnom tanjiru
Kao govna za utehu
Ovaj svet je grotlo vulkana
Koji pali dlanove mađioničara

1070 Nismo videli našu kartu
Ali je jutro ionako bilo puno trikova
Metalne ubice i plastične lobotomije
Zornjak je legenda moderne
Da li je prošla ovuda ciganka sa ožiljkom na licu

1075 Ona koja mi je gatala u oči
Smežuranim prstima
Dodirnula je moje otvoreno srce
I uplašena jačinom otkucaja
Oslobodila me straha

1080 Da hodam među kamenim licima
Da pričam sa spaljenim topolama
Koje negde zovu pamučno drveće
A negde ga seku za uspomenu
Ta ciganka belih ruku

1085 Jeste most od tuge do snova
I njeno ime i tvrde sise
Smrti ne mogu da dokuče
Kad smo se poslednji put tucali
Zubi su joj pevali po mojoj koži

1090 I mirisala je na rastanak
Trenutak pre nego što ćemo se sresti
Bila je gola od smisla
Vatra njene duše je sagorevala putne papire
I nisam mogao da mrdnem

1095 Iz tog sna o balkonu
Koji gleda na pičku planete
Osušenu do poslednje slamke
(Čuje se duboko disanje)
O robovi sa topola

1100 Sahranite svoju buduću braću
Neka pahulje njihovih misli
Obele ponovo vrhove planina

- 1105 Neka se zna da vetrovi tu duvaju napoačke
Da polje puno ušiju nije slučajno izmišljeno
I da sluša lupetanje srca ljubavnika
Koji nisu videli zimu
Tu u tom pejzažu smrti
Posadite ludo cveće istorije
I ne bojte se čoškova noći
- 1110 Ni samoće koja pretil
Jer sám sam na ovoj obali
I vidim usmljenost nežnih talasa
I čujem priču nemih riba
Ja vas se sećam
- 1115 Stajali ste na platformi zapaljenog autobusa
I jeli ste knjigu omiljene poezije
Sa rukom u 57 džepova
I pet dinara za strah
Tu više nema novih lica
- 1120 Ni kraljice pik koja deli svitce
I ta svetlost stotine sunaca
Osvetliće ugao napuštene sobe
Gde možda nema ničega
Ako se ne sanja
- 1125 Brod prekriven domaćom prašinom
Mali tranzistor krči himne
Kolo smrti se vrti
I ja te volim
A ne znam ko si
- 1130 Na verandama detinjstva
Zapušene puške miluju vrapce
Nije da se ne sećam
Nego sve manje znam
Zelene zavese menjaju stvarnost
- 1135 I više ne čekam da uđeš
Ti nemaš noge
Moguće je da putujem kroz vreme
Ali ne mogu da mrdnem iz tih okamenjenih trenutaka
I čitava teorija putovanja
- 1140 Svodi se na kratke posete

Gde ne smeš ništa da diraš
Kad ne smeš ništa da kažeš
Promeni jednu reč i sve se raspada
Na stolici od zvezda
1145 U jastučnici punoj trnja
A ja te volim
I samo što sam to rekao
Horde praziluka promeni sliku
I sada trči sveže okrećeni voz
1150 Preko celog ekrana horizonta
Ko mi je dao ove neverne oči
Da prelistavaju knjige svetlosti
I razvrstavaju rime na stare i ne baš pogodne za razgovor
Na note i pauze u zvižduku vetra
1155 Zalivajte zidove mukom rudara
Koji su silovali zemlju za čašu alkohola
I njihove legendarne smrti
Nekako nisu dobre uspavanke
Na udici nema utešne nagrade
1160 Topovi glasno nariču
Mesec oprezno prolazi kroz krošnje
Jedan pucanj i gotov je
Bez dodira
Njegova hladna leđa
1165 Umočena u miris svemira
Šalju tanke radio talase
Ka nestvarnim crnim rupama
Koje jedu same sebe
I podriguju na besnu rakiju
1170 Uplašene od smrti
Šire svoje velove oko tvog vrata
Još jedan život i neće te biti
Da skupljaš mesečinu pod svoje kapke
Oslepećeš od svojih želja
1175 Putevi će postati piste
I neko ko te se plašio
Postaće predsednik Udruženja Tvojih Usana
Gde ko zna šta se dešava

Dok tiho stenješ
1180 Na stolu punom miševa
Predstava počinje pucanjem
Vatrometom smeha
Ređaju se slike smrti
Umetnost je simptom izgubljenog razuma
1185 Zavlači igle u naše vene
Zavodi nas
Čini da verujemo
Da živimo u odnosu na stvarnost
Dok ne čujemo otkucaje sopstvenog srca
1190 U drugom činu samo smo glas
Koji ponavlja mantru poricanja
Ono što ne vidimo ne postoji
Kao ni treći čin
U kome smo trebali da progledamo
1195 I vidimo zaustavljene satove
Izvan prevare vremena
Ovde se sve vrti u krug
I nema izlaza do života
Klovnovi seksa
1200 Marionete nasilja
Crvene ruke civilizacije
Neko je posadio vino na tvoje usne
I ono kaplje
Kao krv prevare
1205 Dok sam čekao iza ugla
Tvoja je haljina menjala boju
Zeleno plavo žuto belo noć
Kao kameleon osećanja
I koliko polako sam prestajao
1210 Da verujem u magiju nade
Da još samo jedan glasan korak
I ti nikada nećeš izaći iza tog čoška
Koji nas razdvaja
Kao granica snova od betona
1215 Pojas nevinosti i neznanja
Nepriлагоđeni putnici

Na putevima od plamena
Zardali pogledi
Na popravci kod električara
1220 Oni su pametniji od proleća
Tužniji su od vode
I sve svoje male proslave
Skupili su u kutiju duvana
Na merdevinama
1225 U sopstvenim očima
Gde kamenje duha
Razbija talase tišine
Kako bi pesnik rekao
Okreće se mašina vetra i neverice
1230 U tvojim uvek raspuklim vrhovima prstiju
Kojima sečeš zoru
I komadiće ređaš na riku prozora
U životima koje samo naslućujemo
Jedan konj peva
1235 I pozorište jauče
Kroz cev mogućnosti
Ne vidim gotovo ništa
Samo nedovršeno ništa
Koje sanja tvoje mladeže
1240 Crne rupe znanja
I akutne bogove smrti
Bez reči i značenja
Ja nudim svoju kožu sedlaru
I zamišljam kako jašeš po grobljima
1245 Po obalama zaustavljene reke
Gde je nemoguće plivati
Po uspavanim repovima revolucije
Gde nalaziš zrnavlje svog srca
Po uzburkanim trotoarima
1250 Čija mnogobrojna imena posipaš laticama svetla
Po napuštenim vlažnim fabrikama
Gde raste otrovni tamjan
Po krilima zalutalih aviona
Koji se ljube i sudaraju u mirisu tvoje krvi

1255 I po beskrajju tanjra
 Po kojem slažem umorne domine
Ja sam sve manje
U odnosu na dim
U odnosu na pupak
1260 Da sam živeo sreli bi se
Providna hobotnice
Stidljiva vaško umeća
Rascvetala kašiko mog neznanja
Sceno mističnih rima
1265 Bludnice ostrva
Ogluvela Jovanko
U pauzi veselog tucanja
Pričaš mi zakletve
Rumoriš žuboriš
1270 Zaboravljaš da sam tu
I prdežom čudnog ritma
Zatvaraš prozore tame
Gotovo stvarna
Rasteš do sećanja
1275 I horizonta lične karte
Bez datuma i eksploziva
Trčimo u odeću dana
Ti i tvoja verna senka
Sa poklona za novo ime
1280 Gde sam zalepio markicu
Na nenapisano pismo tvojih poljubaca
Kad nema gde da se pobegne
Sa ispucalih listova spomenara
(Neko je sklonio planine)
1285 Potrči brzo napred
Možda bude brzo i bezbolno
Možda smrti nisu zlobne
Osim kada se žive
Kada se hodaju i voze po električnim ulicama
1290 A uplašeni život skuplja haustore
Klikere bez pera
Tamnu muziku

Zabranjene knjige

Moć govora ponižava boje

1295 Oblici se gube u izmišljenom prostoru

Klupe beže iz parkova i bioskopa

Bombe su moderne kiše

Jer nema prave kiše

I glad polako zamenjuje snove

1300 Dekadencija okružena pustinjom

Mesec se sliva niz magične nebodere

I sve je više kratera na tvom vratu

Plameni gradovi vodene šume

Zaboravio sam da isključim srce kada sam polazio

1305 U šetnju po piramidama straha

Po amfiteatrima smrti

I iskrivljenim šinama vremena

I ono sada skakuće po kandelabrima

Sakriva se u senke deteline

1310 Pomalo krvari na uglovima očaja

I sada smo samo isčašena sveska

Puna nemih imena

I tačaka koje stoje uspravno

Ko ovo bude pročitao neka zna

1315 Moje je srce izgubljeno

Istorija je zaustavila planetu

U nadi da će se otvoriti putevi

Ka lepšim umrlicama

I fotografijama bez svetla

1320 I sakrivenim značenjima

Namenjenim adeptima razuma

I kad ne znam šta da kažem

Ili još bolje

Kad ne znam šta pričam

1325 Ti ćeš Čitaoče

Videti veliku venu na mom čelu

I svojim načuljenim ušima

Čućeš priču koja nikako da počne

A sve vreme se završava

1330 U momentu potpune paralize

Nema se gde
Nema se kada
Mitovi iskrivljenih sećanja
I život koji ih prošiva
1335 Svojom tupom iglom
Svojom niti od glista
I Žozeovih rečenica
Život je san
A smrti su stvarnost
1340 Pogledajte ih kako se vuku po prašini
Bez nogu i objašnjenja
Očiju punih baruta
Razlivaju se po koži grada
Slepi prozori i nevidljivi ljudi
1345 Vozovi koji stoje unazad
Puni ptica zevalica iz Zanzibara
Njuhove su eksplozije teške
Kao dan posle dana posle dana
Duh tišine prolazi kroz otškrinuta vrata
1350 I ja više ne znam gde sam
Ako jesam
Onda je to na drugom spratu
Odmah kod dosadnog muzeja
Čije si žute zidove išarala krvlju
1355 I premestila ih na najbižu planetu
Tu odma nizbrdo
U šarenom papiru za poklone
Gde gori moja naseckana duša
Čitaoče
1360 Zamisli najtužnijeg čoveka na svetu
Sa suzama većim od prozora
Sa prstima što se lome kao šibice
Sa kosom što se čupa čačalicama
Zamisli ga pocrnelog od tuge
1365 I pobeležlog od brige
Nekog smrznutog u snegu sudbine
Praznog kao kesa dodira
Sad mu daj svoje lice

- 1370 I nastavi da čitaš ovaj splet slučajeva
Koji tegli ovaj teret reči
Nasumce izrastao iz moje saksije
I iako je poneki stih zauvek izgubljen
Ne dešavaju se svaki dan ovakve seanse
U kojima gubim prste
- 1375 A vrh jezka pali vrh tvog zadovoljstva
Ti si taj ukus sa kojim rastem
Ali i onaj drugi od koga se smanjujem
Zagledan u belinu
I još jedan krug počinje
- 1380 Sa oštricom ledenog brijacha
Donešenog iz mitova o pračkama
(Neko tiho kuca)
Svetlo rezbari mapu po mom čelu
Ivice nepročitanih knjiga tapšu
- 1385 Lijane po zidovima umereno dišu
Strah natapa misli kreveta
Soba konačno počinje da liči na bananu
(Neko tiho kuca)
Dlan pun paukova
- 1390 Neispavani metak u prstu
Bolni krmelji sna
Rolna papira sa belim rečima
Paralelno izgovorenim
Sa vatrom smeha
- 1395 I konopcem koji povezuje brodove želje
(Neko tiho kuca)
Kazaljke beže ispod tepiha
Kašike prozora zveckaju himne
Vazduh je crven od gladi
- 1400 Dok pokušavam da se nađem u ogledalu
(Kucanje prestaje, vrata jauču)
Ovaj stih je nestao
Dopuštam paucima da me ljube
Šarenim poljupcima nemira
- 1405 Soba se skuplja i širi istovremeno
I to donosi neki Afrički ritam

U travu koje nema
(Koraci šapuću)
Pregradni zid se sklanja
1410 I soba je sada veličine popodneva
Sa plafonom od nepoznatog neba
I sa zidovima nateklim od uzdaha
(Dodir prilčno jednostavan
Na leđima sumnje
1415 I kamenim mudima
I strelama bradavica)
Ali ostajem miran
Usredsređen na pokisle osmehe
Iz nekog drugog filma
1420 Oštrica seče nelagodnost
I kao da te prvi put vidim
Pretvaram se u šećernu vatu
I topim se pod tvojim jezikom
(Promaja zalupljuje vrata)
1425 Počinje kiša
I preliva se preko namera
Plastični pokrivač na nameštaju besmisla
Da speči prelivanje fluida
Između više različitih stvarnosti
1430 Mreža crnih vena pretače istinu
U malim konzervama punim smole
Gde sam te crtao ukrivo
(Drum roll)
I spajamo se u vir smrti
1435 Beli kao izazov
I crni kao pobeda
Ne čujemo svoje misli
I naši kosturi menjaju vreme
U mlinu reči koje ne znaš
1440 (Čuje se eksplozija u zidovima)
Dan nas pokriva plavim uvojcima
Kloparanje zuba žardinjera
I naša prašina se smeje
Postajemo dugačke senke



suncu

- 1445 Rođene bespolne
 U deset do nigde
 Dotičemo horizont svojim čelima
 I prvim zaboravom napuštamo brod
 (Neko plače)
- 1450 Još dugo su te noći
 Remorkeri listali more
 U potrazi za lošim vestima
 Nebeski čajnik je brujao
 I zavijao cigaretu delfina
- 1455 U crnilo dana pod nogama
 Ne mogu pomoći lake puške
 Ni grančice sumraka
 U ruci tvrdog leoparda
 ☆ ispod nokta vatre
- 1460 Ili upaljeno zrno šibice u oku oluje
 Šifra za povlačenje sa linije ludila
 Okultna prašina i zlato vremena
 U teškim ruksacima propalih vradžbina
 Tri okrugle nesreće za sto broj 14
- 1465 Smrti podrhtavaju na hrskavim tanjirima
 Špageti granica odnose maske
 Beskonačni ratovi su rasklimane tezge
 Pune slučajnih susreta i jeftinih priča
 O ljubavi sperme i mesečine
- 1470 Na svilenoj matičnoj ploči
 Gde sam te ostavljao samu
 Bez vode i snova
 Mermernu po ivicama
 Somotnu po sisama
- 1475 I olujnu po butinama
 Pocepano platno umornog molera
 Čije prevare tek treba da naučiš
 Svojim srebrnim suzama
 I automobilom što skakuće po krovu
- 1480 Kada je jesen najgora u tvojoj torbi anegdota
 Znaš on je umeo da sedi na jednoj nozi
 Sa uvetom od mreže za leptire

Gde tasmanijski đavoli kuju zavere
Od olova i trnja
1485 Od lutanja i besnila
Ja sam te nazvao plaža
I omaška u pišanju
Nije velika stvar
Da se razumemo ja nisam tu
1490 I sve što čuješ je samo huka vasiona
Koja je bilion glasova koliko i jedan
I svi su neumšti na tvom krilu
Mada ni tebe nema ponedeljkom
I u podne kad ni ona ni ja
1495 Više ne razaznajemo pokret u šumi pogleda
A voleo bih da se sretnemo na sredini okeana
Da ti izjavim svoju tajnu ljubav
Kao loptu koja skakuće po talasima
Naivna na poludelom vetru
1500 Još malo
Moja mala bludna strelice
Biću duboko biću široko
Na groblju brodova lebde moje misli
Išarane mecima kornjača
1505 Vodimo ljubav niz suze planete
Ulazim u tebe kao rođak mraka
Dok tvoji nokti pišu poeziju
Po mojim lisnatim ramenima
Po duhu bez epoleta
1510 Proziran on stiže na vreme
I svi talasi su sada naši
Njihova pena je otrov noći
Potpuno suvi vozimo svoja svetla
Kroz iglene uši pristojnosti
1515 Postojanja htedoh reći na izmišljenom francuskom
Kao da sam stolar sa ušima sove
Zakačen na vreo vazduh
Dok zajedno godinama svršavamo
Umorni samo od slike vremena
1520 Koja skuplja prašinu u prsluke zaborava

I dok plačemo zazidani u oblake
Istorija curi iz betonskih bačvi
I tu su i biciklista i sudija glista
I repati ljudi iz ogledala i mirisi
1525 O da si samo znala
Da si pevala produžila bi snošaj
I ne bi došao dan tvog nestanka
Ne bi prošla kroz rupu na majici
Kao celovečernja bradavica
1530 U mraku na potiljku
Interesantan lanac misli
Vozi se gore dole po vremenu
Do sopstvene smrti i nazad
Tralfamadorske upadice u reč
1535 I tako to ide sve iz početka
Pesak krekeće
Proleće i zima se savijaju oko promašenih rima
Rekao sam ti čitaoče
Pazi na otkucaje srca
1540 Njih nikad dosta
54 u minutu od slame
Ili bezimena raskrsnica na pola puta
Srce kuca na svačija vrata
Izađi iz svoje smrti
1545 Prošetaj venama nemogućeg
Sa revolverom u očima
Sa laserom u mislima
Napusti mrtve muzeje
Žurka počinje zauvek
1550 Možda ti dobra vila ispriča svoje pustolovine
Kada je sama menjala dane
Na providnoj planeti oluja
Reč po reč
Sada si potpuno opremljen
1555 Za šetnju po svojoj glavi
Koja se nastavlja na uglu Gagarinove i Zvezdane Šume
I dalje po besmislenim morima
Gde jata crvenih delfina

1560 Gradi tvoju novu sobu
Od pene i paučine zaborava
Od trnja i mirisa magije
Bajalice za dobro jutro
Napitci za zaljubljenost
Nije ti ništa obećano

1565 Hrabri ratniče snova
Poručnik Magla i Kapetan Bura
Biće ti trenutni ljubavnici
Jedina gola tela na horizontu
Napuni džepove suncem i mesecom

1570 I napusti težinu svoga pola
Sve drugo je više važno
Dok oblačiš svetla Aurore
Smrti su kratke kao nokti noći
Dok se život nastavlja u beskraj

1575 Vрати se u svoje pleme potkoviца
Među Huinhme svoje mladosti
Ispod svih laganih mora
Pronađi korake belog zeca
Ili vaške Pariza

1580 Sa kojima sad šuruju stalaktiti
I pijani filozofi
I umetnici smrti
Žena zmaj jede svoje lance
(Bolje srce na grani

1585 Nego mozak u ruci)
Ona pali netačne mape
Prizemljuje papirne letelice
I licem od providnog metala
Zbunjuje kasno prepodne

1590 Njena je istina tečna
Junakinja nenapisanih romana
I filmova snimanih okom pедера
Ona menja ime dva puta dnevno
I nudi svoje grudi iscedenom pesniku

1595 Kao muza olovne kože
Čistačica osmehа i uzdahа

Kolekcionar dodira

Ona nema budućnost

I krunu svog ludila

1600 Pretače u daleke sapune

Sa pokretom otpora među nogama

Ona izlazi na slepe ulice

I pali fasade svojim osmesima

Smrti su nemoćne pred njenim snovima

1605 Pred precizno odgajanim baštama

U kojima rastu pobunjene ptice

Crna kao najlepša bajka

Korača sa dva pištolja na čelu

Šest zvona za uzbunu

1610 I bezbroj mirisa svoje prirode

Koji šire proleće po napuštenim gradovima

Svako malo pošalje mi dve zlatne reči

Niz jedan zaboravljeni vetar

I ja opijen čitam te bukvere

1615 Pisma sa olujnih frontova

Gde vesnici apokalipse skidaju šlemove

I gaje vodene ljiljane u nedrima

Kao zaspali slavuji

Na olistaljoj grani depresije

1620 Kao nespretni mađioničar

Koji iz šešira izvlači novi svet

Ispumpanu loptu progresu

Beživotni mokri kamen

Bez dokaza o ružama

1625 U pepelu koraka

Neka su deca progledala

Pet minuta posle kiše

I videla beskrajne pijace

U očima dva meseca

1630 Divno nepravilno kamenje

Menjalo je boju svemira

Boju noći iz crvene u zelenu

Iz zelene natrag u belu

Gde se piljci igraju sa stvarnošću

- 1635 Nepremostivom rekom očajja
Koja kaplje u sopstveno grotlo
Putujući bespovratno u tamu razuma
U utešne smrti
Gde sam te našao i ostavio
- 1640 Nepristojnu u pričama velegrada
U ogledalu koje reflektuje tugu
Nepoznatog porekla
Igramo se menjanja sveta
Pomeramo objekte na stolu želja
- 1645 I već je sutra kao juče
Kada smo vodili ljubav u gnezdru moe
Čuvani ljuskom snova
Papрати čežnje
Mahovina juga
- 1650 Možda shvate tvoje dugačko tamno prezime
Možda te presaviju na četiri
I pošalju te u beli svet
Kao pisma iz ludnice
Puna ispečene poezije
- 1655 Puna toplih obroka
U smiraj dana napuni nozdrve baterija
Papuče koje lebde
I nose me preko krvavog poda
Reći ću ti istinu Bela Livado
- 1660 Ovde sam naučio da jedno od nas ne postoji
I ne tražim više *tvoje* usne ni *moje* oči
Već je sve to umršeno u mali čvor
Klupko bez početka i kraja
Na oku lancane ukletog broda
- 1665 Punom satova i vrištećih sabljarki
Njegov kurs je isprekidan pucnjima
Pa čas ga vidiš
A čas si na palubi od lišća
I taj dvostruki momenat
- 1670 Iz dva različita života
Ti nosiš kao belege od rođenja
Hodaš po oštrici leta

Hrabra u svojoj uspomeni
I što te više ima sve manje brinem
1675 Sve manje pišem na jeziku pčela
Usta suva od slane vode
Koža siva od pogleda
Negde na kraju sveta
Zadimljena koliba pravi vazduh drugog sveta
1680 Da mogu da spavam
Sa tobom svake dve sekunde noći
Samoća bez prozora
I talasi crvene tame
Za duše poklekljih umetnika
1685 Za smrti od celofana
Tiho je na tvojoj sisi
Na uspomeni zapravo
Na njenu oblinu
Na senku u koju sam se sakrio od oluje
1690 A da ne znaš
Da ne slutiš najgore
Prevrćeš brodove
Potapaš nesrećna ostrva
Pališ staklene gradove
1695 Dekadencija je simptom besnila
Kada psi kidaju svoje lance
I prodaju ih drugima
Uz izvinjenje i ostale pošasti
Kremirane u pet popodne
1700 Bez nade jutra su mirnija
I razvlače se po tesnom vremenu
Kao žvakaća guma prozora
Kome više ne možeš verovati
Menjaš stvarnosti kao jestivo rublje
1705 Tvoje ime koža i pol su duga vode
I algoritam tvog otkrovenja postaje nemoguć
Dok sve manje hodam
A sve više lebdim
Po ulici koja te se možda seća
1710 A malo miriše na detinjstvo

A malo više na smrti
Koje ti pale tabane
Uvek kada ti se mnogo približim
Vrteška belog sveta

1715 Na dva santimetra zdravog razuma
Ako uporedimo kosinus tvojih kukova
Sa orbitom ove uklete šume u koju si me zatvorila
Možda je moguće izračunati
Koiliko života mora da prođe

1720 Da skršim tog leptira
Točkovima tuge
Sada spavam otvorenog srca
Svestan svih opasnosti koje nosiš
U svojoj korpi od trave

1725 U svom belom pesku zaborava
Postala si prvi sneg
I zatrpala si poglede ka vatri
Ka Sibirskim suprugama
Što klate svoje gubice

1730 Na vreloom vetru požude
U starom veku bi te krstili munjama
I pričali bi ti hiljadu puta prepisane snove
Ali sada si umorna prašina
U oku uplakanog moreplovca

1735 Ne višljeg od mirisne trave
Koja laže čim zine
U kutiji ledenih bombona
Gde čuvaš svoje medeno prstenje
I bodež od mramora

1740 Kojim ispisuješ po dlanu ulice
Neku drugu sudbinu
I čekaš da dođem da ti gatam
Da ti kažem šta ne mislim
Da ti tiho lažem

1745 O sopstvenom postojanju
Da ti pevam ako hoćeš
Sve bliže smrti
Na klackalici

Na doku
1750 Buka hrani uplašenu ponoć
Satovi se svađaju
Umire poslednja zvezda
I šalje ti poljubac svetla
Jer kad se probudiš
1755 Ja neću biti tu
Ni tamo gde me čekaju prošlosti
Milionu kuvanih godina
Priča se da ne postojiš
Govorila si mi glasom ptice
1760 I da svi ovi providni svetovi
Ne poznaju tvoje dodire
I da je sve napravljeno od umora putnika
Koji nisu birali puteve da te nađu
I da te stave u čergu zaborava
1765 Ili ja ili ti
Ne poznajemo vazduh
I ne mislim da smo rođeni
Sa maglom znanja u očima
Biće da smo samo igra
1770 Drevna kao srce pustinje
I svo inje koje smo posuli po širokim putevima beduina
Više nisu naše reči
Zakletve ukletih ljubavnika
Čija se poslednja glava
1775 Kotrlja u polju asteroida
U zatvoru smrti
U okovima navika
U živim ekranima
O kako sam te voleo kad si bila nestvarna
1780 I večita
Na polici za jastuke
U tajanstveno poređanim školjkama
U igri svetla na šarenim staklicima
Na koži koja treperi
1785 Ali više neću biti tužan
Otvoriću krovove

Pokloniću oblake sirotinji sa čvrstim stavovima
Detelini od želea
Kremiranim prekršajima
1790 Petroglifima godišnjih odmora
Pa nekad se mora zaustaviti
U kolima što jauču
U svetlu koje bocka svojim dugačkim zmijama
Smrti su plave
1795 Ponovo na glavi aždaje
Sa milion plastičnih ušiju
One skupljaju vesele dane u šoljicu za opijum
I varaju nas vatrama predgrađa
Čokoladni kreveti
1800 I koze naopačke
Nervozni telefoni cvrče
U nadi da smo zaboravili svoje brojeve
Kada majka kaže detetu
Da prestane da mrzi svoje lance
1805 Smrti uvek imaju najbolje namere
Zlatne plakete za prepuštanje kontrole
Miran život u okupaciji
Digitalni snovi i pravila ljubavi
Duple smene za nervozne skretničare
1810 Ne spavam više da bih te zaboravio
I dok grad tvog detinjstva nestaje iz ogledala
Potapam glavu u beli glib
Lokvanj na žaru ponovo krekeće
Spremam se da počnem kraj
1815 Ali je još rano
U venama kiše
U vakumu neba
Još je suviše tiho za orkestar bez žica
Zemlja napušta orbitu
1820 U očima nauke to je progres
Šargarepe i aligatori su prve žrtve
Mašine pecaju naduvane himne
I tumače snove belih stranica
Reći se nasumice jebu

- 1825 Kao u vreme crnih reka pacova
Žene plaču za uspomenu
Svet menja pol
Kao čarape jutra
I sve je nestalo idealno
- 1830 Sa osnovnog gledista smrti
Sav život je nepotreban
Groblja se prepliću i množe
Kroz aždajine plamene bajke
Odmetnici kost i kamen
- 1835 Razvlače harmoniku osećanja
I prizvođe opipljivi vetar
I mlazove lekovite vode
Dobri čika obmane još uvek drži pikslu
Iz njega cure otrovi
- 1840 I šire viruse spektakla
Na brdu moje ulice
Stoji staklena bašta zaborava
Sa natpisom JEBITE SE
Tu još možete naručiti piće naše mladosti
- 1845 Koja vas je prevarila pokrala i napustila
Brodolomnik se drži za slamku
Posle dvesta dana okeana
Čovek bi rekao da su glad žeđ i žega
Slomili leđa njegovih snova
- 1850 Ali on i dalje vesla svojim nabreklim udom
Svojim plavim jezikom
Kroz talase očaja
Koji ga šibaju svojim slanim bičevima
Pola napolju pola unutra
- 1855 Njegov prozor počinje da škripi
I još samo malo i videće kopno sopstvene propasti
Jer spašeni nikada ne ostavljaju smrti iza sebe
Žirafa smisla vidi iza brda
Polje puno opijumskih raketa
- 1860 Ko je prosuo kafu po mesecu
Po belim miljeima meteora
Po oblacima od pospane vate

Svemir se puni krvlju civilizacije
Mastilom izgubljenog penkala
1865 Tušem ubijenih slikara
I nema pomoći za skretničare
Njihove noći se krpe u jedan bljesak tame
I više nema nikoga da vozove stavi u džepove masnih tunela
Gde nema svežeg vazduha
1870 Ni gumica za brisanje laži
I svi skalpovi koža i meso
Biće konačno zajedno
Na toj digitalnoj plaži
Obmotanoj oko prsta mađioničara
1875 Čijeg se imena niko više ne seća
Samo su njegove oči
Ostale zaglavljene u mirisu pečurki
Koje rastu po novim pustinjama rafinirane ljudske pohlepe
Kako da ugasimo zvezde
1880 Da srušimo planine
Da iscedimo mora
Za još koji momenat sumnje
Iz kojih ispadaju polomljene reči
Ljub anja sn kur seć pokr lobot dv
1885 Edno rođ glav d šum prija re obla dan
I da razumem
Samo bih prošao
Pored svoje mrtve mladosti
I htenja da se temperama pokriju izgubljeni trenutci srama
1890 Ti se smeješ
Kao da voda miriše
I kada te tako osetim na potiljku
Lepše spavam tamo nego ovde
Dve usplahirene vile donose mi kestenje
1895 I da mogu ne bih se sećao
Kako je vazduh treperio tog dana
I mirisao na pasulj i bombe
Koje niko ne vidi i ne čije
Jer je kasno
1900 Zadnji minut utakmice između razuma i prikolice

- Nervoza hvata izmišljene sise
I ti što čitaš unatraške
Farbaš sebe u čošak
I put do izlaza je uvek mokar
1905 Dok vreme nije istina
I dok snovi ne ispune propisane uslove tumačenja
Kao san o letenju
San o smrti produžava agoniju života
Privid da je sve otišlo dođavola
1910 Samo smo mi ostali čitavi
Na tom velikom kobaltnom tanjiru
Odašiljaču lažnih poruka mira
Koji nikada nismo lično upoznali
Sporazumi sa osmesima krvoloka
1915 Dimni signali sete
Ustreptale stidne dlačice
I zvono oluje u noćima tremora
Kada se peniš u besnilu razvrata
I ispisuješ stihove na čelo osuđenika
1920 Reči kao kapi kiše uzaludno padaju
I pokrivaju vidokrug ranjenog junaka
Iz priče o paprati i Zlatokosoj
Poricanje dosade u kružnim procesima
Gavran utiskuje misli u pronađene školjke
1925 I deli noć sa hipnotisanim ljudima
Njegovo gnezdo putuje od prijatelja do prijatelja
Do toplih jastuka utehe
Kako smo isti dok svet ćuti
I smrti pršte kao uzbuđeni leptiri
1930 Viljuške tramvaji i apsolutni promašaji
Snovi postoje pored stvarnosti
Ali ih ona ne trpi
U večitoj zloupotrebi dobra i zla
Mi šetamo zaludni po ivici nebeskog brijača
1935 I vrlo smo blizu dokoni čitaoče
Da ti otkrijemo tajnu paramecijuma
U bokalima zemljotresa
U čaroliji zavera protiv svega i svačega

1940 Da ti otvorimo oči majčinim mlekom
Senke u koje gledaš su mrtvo svetlo
More nije uzelo sve
Samo život
I tvoj album za sličice retkih trenutaka
Kad masturbiraš sa vatrom u mislima

1945 I orgazmi su vulkanske erupcije
Na srcu puste planete
Misli četvrtaste kao lep dan
I one okrugle iza džepnih ogledala
Ti mi više ne veruješ da ja ovo pišem

1950 Jer su nam ruke indentične
Na svetlu njene vodene duše
I jedno ime iz spomenara
Zajedno vrištimo u uši noći
Beskrajne verzije stvarnosti

1955 I vreme što kaska za nama
Mi smo kao braća iz različitih dimenzija
I sestre iz starih rima
Iz radničkih uderica
I šarenih cigan mala

1960 Sa trgova lanaca
I neonskih košnica
Postoji nova vrsta vode
Koja nas spaja
Između prstiju Ekvadora

1965 I delimično masnih banana
Papagaji plivaju niz oluju
I ti stenješ od zadovoljstva
Autoerotična konzervo
Probušena gumo predrasuda

1970 Svet je u bešamel sosu
U strahu od buke
Pronalaziš razloge za plamen naopačke
I trnje tvoje kose češlja zapuštenu ponoć
Daću ti ime ako me zaboraviš

1975 Jesen je potpuno propala
Pomešavši dane i gudala

I napitak ljubavi iz zardale česme
Smrti iskaču iz ribnjaka
Iz benignih ekrana
1980 Iz satova na vetar
I onih koji šepaju
Iz ispucalih ulica
Iz umornih šuma
Kancelarije pune peska
1985 I dnevne sobe od papira
Kutija šibica za spavanje
I raseljeni okeani
Prvi koraci na kopnu posle toliko milja
I Zemlja se trese od života
1990 Uzorani putevi nade
Prosjaci bez straha na dlanovima
Vetrenjače i pesme beznađa
Ostaju nemi u hladnoj vatri
Smrti ne znaju za šalu
1995 Koju sam ti ispričao na početku
Dok još nisam znao da govorim
Ako su smrti svuda
I svako ima pravo na njih
Kako ti Čitaoče
2000 Živiš

Goran Mars, 13. April 2016. godine